

Nr 256.

Av herr **Pettersson** i Köping, om *sänkta tullsatser för ur*.

I nu gällande tulltaxa äro under rubriken *ur* följande tullsatser sålunda upptagna:

1285 fickur: med boett av guld per st. kr. 10: —

1286 » : andra slag..... » » » 2: —

1294 väggur: lösa eller oinfattade verk per kg. » 3: —

I intill år 1921 gällande tulltaxa var tullen å art. 1285 1 kr. pr st., vadan alltså en tiodubblad tullförhöjning då ägde rum.

Största delen till Sverige införda guldur utgöres av s. k. armbandsur, vilkas tillverkningsvärde för själva uret mestadels ligger mellan 25 kr. och 75 kr. Dessa ur torde numera ej få räknas till lyxartiklar utan såsom vanliga förbrukningsartiklar. Då tullen uppgår ända till 33 % av varans fabrikspris, är det uppenbart, att tullen verkar i hög grad hämmande på importen, åtminstone den legitima. Då avsikten med den höga tullsatsen varit att lämna statskassan ökade inkomster, har avsikten åtminstone delvis förfelats.

Å andra sidan har den höga tullsatsen varit i hög grad ägnad att direkt framkalla en olaglig import. Då dessa armbandsur väga allenast c:a 10 gram och däromkring, kunna de med största lätthet försändas i vanligt brev; urets ringa vikt och litenhet gör det lätt för personer att dölja det vid tullvisitationen. Det är icke obekant, att en olaglig import per brev äger i stor utsträckning rum från Schweiz och Danmark samt att den olagliga personliga trafiken över Sundet är mycket livlig.

Vad nu nämnts, gäller i övervägande grad armbandsuren, men jämväl andra sorters guldur hava tack vare den höga tullsatsen i ökad grad blivit föremål för olaga import. Beträffande dessa ur sker den illegitima importen huvudsakligen genom resande personer samt genom inpackning i andra originalvaror.

Följden av tullförhöjningen har blivit, att det behov av åtminstone billigare guldur, som förefinnes, tillgodoses i avsevärd grad genom insmugglade varor, och trots att saken påtalats, synas myndigheterna ej hava kunnat vidtaga effektiva åtgärder häremot. Vinstmöjligheterna äro tydligen större än risken. Statskassan har sålunda ej erhållit det avsedda tillskottet, men den legitima handeln har lidit ett ganska stort avbräck. Visserligen skulle en tullsats av 10 kr. pr st. kunna försvaras å dyrbarare guldur, exempelvis Genferur, men då dessa enligt uppgift utgöra en försvinnande liten del av importerade guld-

ur, torde det väl få anses olämpligt att å de billiga nödvändighetsartiklarna lägga en tullsats, som kan försvaras å en dyrbar lyxvara. Då däremot någon skillnad i tullsats å dessa olika varor ej anses lämplig, bör därför tullsatsen synbarligen rätta sig efter vad de mest gängse uren tåla, och med den erfarenhet, som finnes, får jag som en väl avpassad tullsats å nu omförmälda fickur föreslå kr. 2: — per styck. Denna tullsats är 100 % högre än den, som var gällande till år 1921.

Nr 1286 fickur andra slag (silver och annan metall).

Dessa ur utgöra en ren nödvändighetsvara för den stora massan av befolkningen och förbrukas i stora kvantiteter. Fabrikspriset är 5 till 15 kr. och utgör alltså en tullsats av 2 kronor ända upp till 40 % av fabrikspriset, vilket väl får anses vara oproportionerligt högt.

Jag tillåter mig därför föreslå såsom lämplig tullsats 1 kr. pr st.

Art. 1294: lösa verk.

Beträffande denna artikel föreligger troligen ett förbiseende. Den 24 mars 1922 företogs en tullsänkning från kr. 2: 50 till kr. 1: 50 per kg. å väggur och studsare i foder (nr 1292). Inom landet finnas fabriker för tillverkning av väggursfoder och en tullsänkning å kompletta väggur med bibehållande av den höga tullsatsen å lösa verk torde försvåra de svenska fabrikernas avsättnings- och konkurrensmöjlighet. En snar ändring är därför önskvärd, så att tullsatsen å verk blir densamma som å hela ur eller kr. 1: 50 pr kg.

På grund av det anförda hemställer jag,

att riksdagen för sin del måtte besluta, att rubrikerna 1285, 1286 och 1294 i tulltaxan erhålla följande, ändrade lydelse:

1285 fickur: med boett av guld per st.	kr. 2: —
1286 » : andra slag	» 1: —
1294 väggur: lösa eller oinfattade verk pr kg. »	1: 50.

Stockholm den 21 januari 1924.

A. W. Pettersson,
Köping.